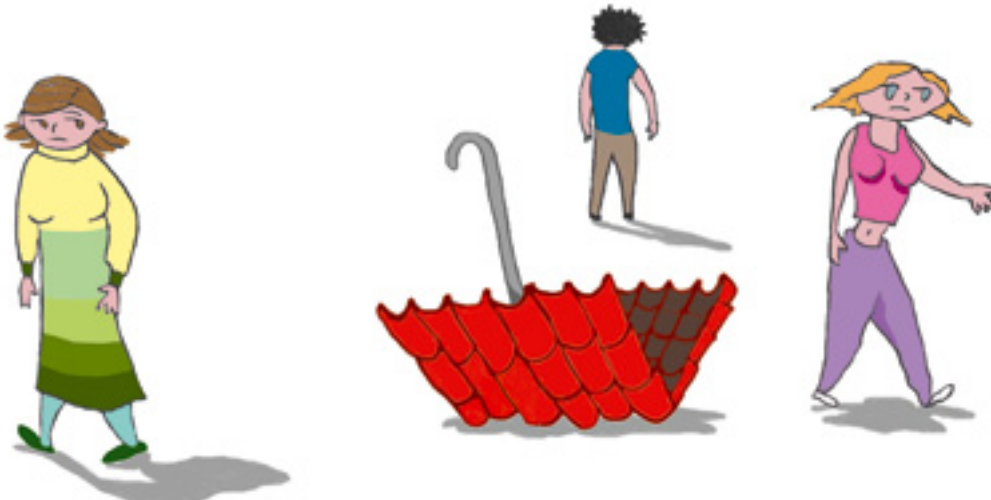
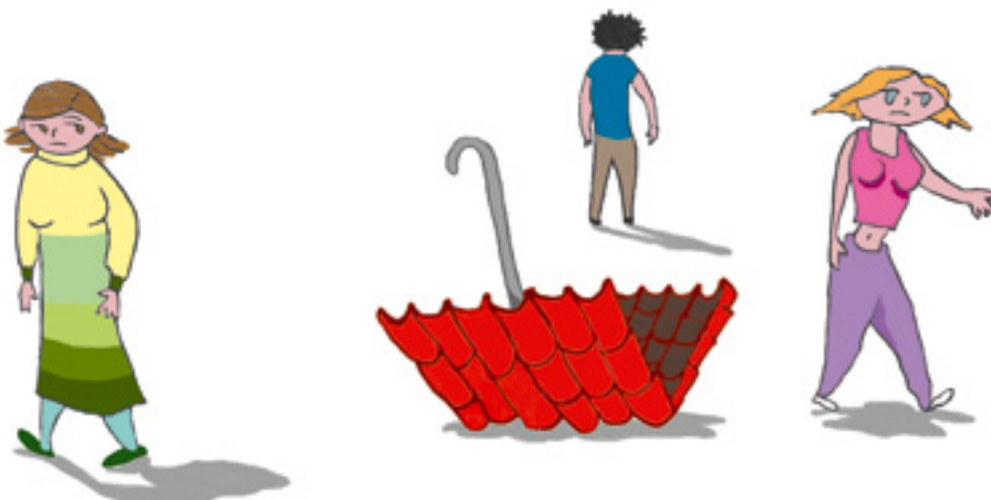

4. Cadascú per la seva banda

Sempre arriba un moment en què la convivència en un pis compartit finalitza. Bé sigui perquè un dels companys o companyes marxa a viure amb altres persones, sol, en parella, etc., o bé perquè tothom decideixi o es vegi forçat a marxar de l'habitatge compartit. Tard o d'hora arriba el moment de canviar d'aires. En aquests moments és quan toca fer el repartiment de les coses que a cadascú li pertocuen: el retorn de la fiança, els mobles, els electrodomèstics, les despeses pendents en consum, la indemnització per desnonament forçós, etc.

4.1 Allò que és meu, allò que és teu

Un cop algú marxa del pis o tots els companys decideixen o es veuen forçats a deixar l'habitatge compartit, arriba el moment de repartir els elements comuns del pis. Mobles, electrodomèstics, quadres... tot s'ha de tornar a qui pertany o bé s'ha de deixar al pis, depenent de qui l'hagi aportat a la convivència. Els nostres entrevistats ens han comentat què han fet en el cas de que una convivència s'hagi hagut de trencar, bé de manera amistosa, bé de forma menys pacífica:

- **Me'n porto el que és meu:** Si un company marxa i es vol emportar el que és seu, ho pot fer lliurement. Això sí, cal tenir en compte que la resta de companys, en cas que l'habitatge segueixi ocupat per més persones, hauran de fer-se amb allò que la persona s'enduu. Si allò que s'emporta no és res d'ús important, el problema és menor que si s'enduu la nevera, per exemple. Sobre el tema de les habitacions, normalment, qui marxa es sol endur tot el que ha comprat pel seu espai privat.

En cas que tothom marxi del pis, la qüestió és repartir a cadascú el que hagi aportat o fins i tot, repartir-ho de manera equitativa si tot ho heu pagat a mitges. Normalment, es sol repartir les coses depenent de les futures necessitats, tot i que també es pot acordar pagar la diferència als altres sobre cada objecte que un es queda.

- **Pel propietari el que és del propietari:** En el cas dels pisos moblats, una vegada acaba la convivència, tot s'ha de quedar al seu lloc. A més, del bon estat dels objectes que va trobar al pis quan va entrar a viure, en depèn el retorn o no de la fiança. A vegades, us poden fer pagar una fiança pels mobles independent de la fiança pel pis. Així, doncs, mireu de tenir cura dels mobles i electrodomèstics durant tota la vostra estada, ja que en depenen els vostres diners, al cap i a la fi.

- **Solidaritat amb els que es queden:** Si algú marxa i no necessita algunes coses que ha aportat, depenent del tipus de relació que es tingui amb la resta de companys i companyes, qui marxa pot deixar-ho com a fons perdut al pis. Normalment s'acostuma a fer amb coses molt voluminoses i de les quals ja se'n disposa al futur habitatge de qui marxa.

- **Revenda:** Qui marxa també pot acordar amb els companys que es queden la venda dels objectes (posem per cas electrodomèstics) que no necessita i que són de la seva propietat. Cal que estigueu d'acord en el preu a pagar i en que l'estat del que es deixa sigui el correcte. També, si l'objecte s'ha comprat en comú, la resta dels companys poden optar a pagar-li la part proporcional que en el seu dia va aportar.

En qualsevol d'aquests casos, el que és important és que tothom quedi satisfet amb el repartiment i ningú se'n senti massa perjudicat.

EXPERIÈNCIES:

La Paula es va quedar sense companys de pis al poc de mudar-se a Santa Coloma. Un dels seus company, abans de marxar, va comentar-li que li deixaria els mobles i electrodomèstics a canvi d'una quantitat. "El preu que em volia cobrar no es corresponia al preu real dels mobles i electrodomèstics. Estava clar que volia fer negoci". Tot i això, va decidir que s'havia de quedar com a mínim amb la nevera i la rentadora. Finalment, ella també va marxar del pis i no va arribar a pagar-li res pels mobles ni pels electrodomèstics.

L'Hugo es va traslladar amb el mateix company de pis que tenia a Barcelona a una casa de L'Hospitalet que va trobar a través de la Borsa Jove d'Habitatge. "La majoria d'electrodomèstics se'ls va endur el meu company per a un pis que té a Lleida". Així, doncs, van preferir quedar-se amb un parell de coses que li va deixar la propietària enlloc de traslladar la nevera i altres aparells d'un pis a un altre. L'amistat dels dos nois és molt forta, per tant, no hi ha hagut cap problema pel fet de que un dels dos hagi aprofitat coses d'un altre pis per a si mateix.

La Mar comenta que a la habitació de la casa de Bèlgica on va viure no tenia mobles, però els seus companys li van moblar sense que ella ho sabés. La única cosa que va comprar va ser un armari. "Li vaig comprar a la noia que hi havia al pis abans que jo arribés i quan vaig marxar, li vaig revendre a la noia que va ocupar la meua habitació". Així, aquest armari sempre passa de propietari a propietari cada sis mesos aproximadament.

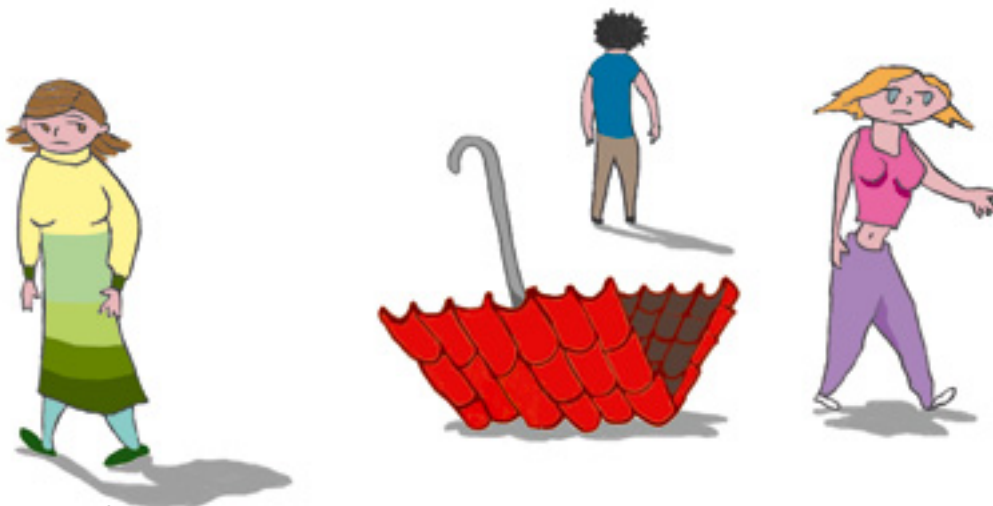
4.2 El retorn de la fiança

El retorn de la fiança en un pis compartit pot ser de dues maneres: si el pis compartit el llogueu tothom al mateix temps, el retorn de la fiança per part del propietari s'ha de repartir a parts equitatives. En cas que marxi només un dels companys, se li ha de retornar la part proporcional al número d'habitants del pis. En cas que qui marxi sigui un company que va llogar una habitació, la persona que ha de retornar la fiança serà la persona que figura com arrendador al contracte, és a dir, el mateix propietari, en el cas d'un contracte de lloguer parcial o bé el llogater o sotsarrendador, si estem en mig d'un contracte de sotsarrendament i ens han rellogat una habitació.

Habitualment, el retorn de la fiança es fa sense més. Pot passar, però, que si el propietari observa desperfectes importants al pis o hi ha qualsevol tipus d'impagament, no es faci el retorn d'aquesta fiança. Per tant, heu de ser conscients que aquest retorn està lligat a la cura del pis i dels mobles, en cas que aquests siguin propietat de l'amo de l'habitatge. També heu de saber que si pinteu el pis de colors molt llampants i estridents, el propietari us pot exigir que torneu el pis pintat del mateix color que us el va trobar. D'aquest aspecte també pot dependre el retorn de la vostra fiança.

4.3 Apunta'm el que et dec!

Quan algú marxa d'un pis compartit o marxa tothom d'un mateix pis, s'han de dividir el retorn o pagament de les despeses del mes corrent. Això suposa que si al company o companya que marxa li manca posar els diners de la factura de telèfon que arribarà al poc de que marxi o posar la part corresponent a la despesa de la factura elèctrica, de l'aigua o del gas, se li pot exigir que ho faci. Normalment, es sol fer a posteriori, un cop ha arribat la factura. També se li pot descomptar de la fiança. En tot cas, això és una qüestió que s'ha de parlar per arribar a un acord.

Una altra de les coses que pot succeir és que es cobri una quantitat per desnonament forçós (cas que s'hagi d'enderrocar la finca per tornar-hi a construir pisos). En aquest cas, aquesta indemnització s'ha de repartir entre els companys. Això sí, tot dependrà de la quantitat de temps que portin tots els companys al pis.

EXPERIÈNCIES:

L'Hugo va deixar el pis on vivia a Barcelona per desnonament forçós. “Van construir pisos nous on jo vivia. La indemnització que vam cobrar la vam repartir entre el meu company i jo perquè la noia que vivia amb nosaltres portava poc temps”. En contrapartida, el favor que li van fer durant tot el temps que va viure amb ells és repartir el lloguer entre tres persones en lloc de cobrar-li un preu per habitació amb despeses. Així, el lloguer va ser més econòmic per la tercera companya del pis.